

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Сумський державний університет (Україна)

Вища школа економіко-гуманітарна (Республіка Польща)

Академія техніко-гуманітарна (Республіка Польща)

IBM Canada, м. Торонто (Канада)

Державна установа "Інститут економіки природокористування та сталого розвитку

Національної академії наук України", м. Київ (Україна)

Парламент Ізраїлю, м. Єрусалим (Держава Ізраїль)

Національний технічний університет України

«Київський політехнічний інститут» (Україна)

Одеський національний політехнічний університет (Україна)

Технічний університет –Варна (Республіка Болгарія)

Університет “Проф. д-р Асен Златаров”, м. Бургас (Республіка Болгарія)

Університет Торонто (Канада)

УО «Вітебський державний технологічний університет» (Республіка Білорусь)

Економічні проблеми сталого розвитку

Экономические проблемы устойчивого развития

Economical Problems of Sustainable Development

Матеріали

Міжнародної науково-практичної конференції
імені проф. Балацького О. Ф.
(Суми, 11–12 травня 2016 р.)

У двох томах

Том 1

Суми
Сумський державний університет
2016

у цей напрям. Важливою умовою має стати практичність та цікавість вело маршруту. Він має бути спроектований як в історичній частині міста так і в новій.

Другим кроком має стати обладнання спеціальних місць для зберігання велосипедів. Вони мають охоплювати найбільш людні місця, як інститути, школи, парки, торгові центри, заводи, тощо.

Основною перевагою у розвитку велотуризму є його екологічність. На дорогах міста зменшиться кількість автомобілів, що значно покращить екологічний стан міста. Також розвиток цього напрямку сприятиме розвитку туризму, покращенню здоров'я населення, підвищенню якості життя, пізнанню свого міста.

Отже, в ході порівняння розвитку велотуризму в Україні та інших країнах, можна сказати що цей напрям в Україні є досить новий. Держава ще не збагнула вигідності велотуризму як оздоровчого і комерційного напрямку в порівнянні з європейськими країнами. Україна має активно впроваджувати програми з велотуризму на державному рівні та сприяти їх розвитку, що допоможе інтеграції до європейської спільноти.

1. Міняйло А. Велосипед – це наше майбутнє [Електронний ресурс] / Андрій Міняйло // Studway. – 2014. – Режим доступу: <http://studway.com.ua/velomisto-andriy-miniaylo/>

2. Велосипед и экономика [Електронний ресурс] // BikeHike. – 2014. – Режим доступу: <http://bikehike.org/veloturizm/velosiped-i-yekonomika.html>

3. Бейлик О. Муніципальні велопрокати: досвід європейських міст і перспективи для України [Електронний ресурс] / Олександр Бейлик // Insider. - 2015. – Режим доступу: <http://www.theinsider.ua/lifestyle/55d3415e144de/>

4. Овсіюк Ю. Європейський тиждень велотуризму вперше відбудеться в Україні [Електронний ресурс] / Юрій Овсіюк // Zaxid.Net. – 2015. – Режим доступу: http://zaxid.net/news/showNews.do?yevropeyskiy_tizhden_veloturizmu_vpershe_proyde_v_ukrayini&objectId=1357923

ЭКОЛОГИЧЕСКИЕ ПРОБЛЕМЫ ОБРАЩЕНИЯ С РАДИОАКТИВНЫМИ ОТХОДАМИ: ОЦЕНКА ИЗ КАЗАХСТАНА

**профессор Кумеков С.Е., доцент Алинов М.Ш.,
докторант PhD Жунисбаев А.Б.**

*Казахский национальный исследовательский технический университет
имени К.И.Сатпаева (Казахстан)*

Быстрое накопление больших объёмов в первую очередь низкорadioактивных отходов на предприятиях ядерно-топливного цикла и других предприятиях, не связанных с переработкой и добычей урановых руд, использованием радиоактивных материалов, потребовало расширения исследований и практических работ по проблемам хранения и захоронения РАО. Главное направление в этой области принадлежит переработке (уменьшению объёмов) низко – и среднеактивных отходов не только для

дальнейшего облегчения обращения с ними, но и для уменьшения объемов пространства, требуемого для их последующего захоронения. Решения были сосредоточены на самые различные методы изоляции: от отправки в космос, глубины океана и глубокие геологические формации до отверждения, создания многобарьерной защиты и сложных дорогих долговременных приповерхностных хранилищ. После сбора и сортировки по соответствующим категориям отходы обрабатываются и кондиционируются для приведения в форму, пригодную для безопасных транспортировочных операций и для безопасного хранения и захоронения. Методы обработки включают сжигание и уплотнение твердых отходов, а для жидких отходов – испарение и химическое осаждение

В Казахстане проблема утилизации радиоактивных отходов стоит очень остро. Ядерные испытания на Семипалатинском ядерном полигоне (СИЯП) было произведено 456 ядерных испытаний, в том числе 86 – воздушных, 30 – наземных и 340 – подземных, приведших к масштабному заражению огромной территории в Центральном и Восточном Казахстане. По расчетам республиканской СЭС коллективная доза, полученная населением в регионе СИЯП за период испытаний в атмосфере, составила около 100 тыс. человеко-ЗВ, что привело к потере 100 тыс. человеколет жизни. Кроме того, в республике имелось еще пять полигонов, где проводились ядерные испытания. Радиационный фон в Казахстане повышается также в результате образования озоновых дыр при запуске космических кораблей с космодрома Байконур.

В настоящее время, общий уровень радиоактивного загрязнения территории Казахстана в 1,5 раз выше, чем территорий, пострадавших в результате аварии на Чернобыльской АЭС.

В первые годы независимости Казахстана специалистами Национальной атомной компании «Казатомпром» было выдвинуто предложение о привлечении средств европейских стран на строительство необходимых пунктов захоронения радиоактивных отходов на территории Казахстана. Условием данного предложения было разрешение на захоронение отходов стран – спонсоров в соотношении 1 к 10, то есть 1 часть отходов из Европы – 10 частей отходов Казахстана. Таким образом, Казахстан мог бы реализовать программу захоронения РАО еще в начале века. Но по различным причинам это предложение было отвергнуто, проблема осталась нерешенной и отходы продолжают отправлять в окружающую среду. В республике имеются всего три могильника для ядерных отходов, и все они располагаются в водоносном слое.

Кроме того, МАГАТЭ Казахстан определен местом размещения "банка низкообогащенного урана". Формирование крупномасштабной ядерной энергетики связано с организацией замкнутого топливного цикла, в котором ресурсная проблема решается вовлечением в цикл изотопов U-238 и Th-232. По мнению международных экспертов централизованная

переработка отходов ядерного топлива (ОЯТ) обеспечивает эффективный контроль за использованием расщепляющихся материалов в гражданских целях и надежное захоронение радиоактивных отходов. В мире накоплено около 300 000 тонн таких отходов, к ним ежегодно добавляется 10 000 тонн.

Суть проекта МБЯТ состоит в том, что на склад с гексафторидом урана поставят еще несколько десятков контейнеров, которые полностью будут контролироваться МАГАТЭ. Ульбинский металлургический завод в Казахстане работает с гексафторидом урана уже 50 лет. Первая партия ядерных отходов в рамках данной программы уже поступила на территорию Казахстана. Так, Ульбинский комбинат накопил около 100 тыс. тонн отходов, загрязненных ураном и торием, причем хранилище отходов находится в городской черте Усть-Каменогорска.

ЕКОЛОГО-ЕКОНОМІЧНІ РИЗИКИ СУСПІЛЬСТВА СПОЖИВАННЯ

доцент **Маценко О.М.**, аспірант **Пронікова Ж.С.**
Сумський державний університет (Україна)

На даний час в умовах динамічного розвитку світової економіки зростання обсягу споживання товарів та послуг є характерною тенденцією для багатьох країн світу. Споживання є ключовим та невід'ємним елементом функціонування будь-якої економічної системи. Зростання споживчого попиту зазвичай призводить до розвитку економіки та, відповідно, покращання соціальних стандартів якості життя населення. Сучасна діяльність людини, як наслідок споживацького підходу до життя, призводить до виснаження природних ресурсів та погіршення стану навколишнього середовища.

Постійно зростаючі потреби суспільства спричиняють інтенсивну експлуатацію природних ресурсів. З початку ХХ століття обсяг видобутку будівельних матеріалів в світі зріс у 34 рази, руд і мінералів – у 27 разів, викопних видів палива – в 12 разів, а біомаси – в 3,6 рази. За розрахунками ООН за сучасних темпів зростання використання ресурсів до 2050 року може потроїтися [1].

Такі тенденції починають викликати занепокоєння серед світових вчених різних галузей. Зокрема професор кафедри довкілля та суспільства в університеті Ессексу Джулз Претті пропонує відмовитися від використання ВВП як основного індикатора економічного розвитку країн. На його думку необхідного розробити інші показники, які оцінюють природний капітал – товари та послуги, які природа надає безкоштовно [2].

Як відомо для суспільства надмірного споживання пріоритетними є показники кількості по відношенню до показників якості. Важливим стає задоволення потреб за будь-яких умов, навіть якщо таке споживання завдає